

[Indenrigsministeren.]

Nu da Udlaanet i den statsgaranterede 4 pCt. 6te Serie i nær Fremtid maa standses, idet det næsten har naaet det Maksimum, der blev fastsat ved Seriens Aabning i 1933, har Foreningen anholdt om, at der maa blive søgt tilvejebragt Hjemmel for, at Statsgarantien udvides til at omfatte Kasseobligationer i en ny 9de Serie, der ligesom 6te Serie skulde udstede 4 pCt.s Obligationer og tillige $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer, hvad der betegner noget nyt i Foreningens Historie

Jeg maa, saaledes som Forholdene ligger, anse det for rettest, at dette Andragende imødekommes, og i nærværende Lovforslag foreslaas det i Overensstemmelse med Henvendelsen fra Foreningen, at Indenrigsministeren bemyndiges til efter Forhandling med Finansministeren, under eet eller efterhaanden, at lade Statskassen overtage Garanti for Renten af 9de Series Obligationer inden for et samlet Paalydende af 50 Mill. Kr.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til villig Behandling i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Sikring af Limfjordstangerne m. v.

Forhandlingen genoptoges.

Christiani: De foregaaende Talere har alle udtalt sig med en vis Reservation med Hensyn til det endelige Standpunkt, som de ønsker at indtage til denne store og vigtige Sag, og det er kun naturligt, naar man tænker paa de 598 Sider, som Kommissionsbetænkningen omfatter, og som man dog skal have sat sig lidt mere grundigt ind i, end der har været Tid til under det Arbejde, man hidtil har kunnet udføre. Jeg vil ogsaa for mit Vedkommende sige, at jeg har ikke endnu naaet at gennemarbejde hele det store Stof, og derfor vil ogsaa jeg tage den Reservation, at mit endelige Standpunkt kan blive i nogen Grad paavirket af de Oplysninger, som kommer frem inden for Udvalget. Jeg vil

dog gerne samtidig sige, at jeg mener at kunne anbefale Udvalget en bestemt Linie for det Arbejde, der skal udføres, og de Undersøgelser, som i første Linie skal foregaa.

Spørgsmaalet om Limfjordens Forbindelse med Vesterhavet har staaet paa Dagsordenen i de sidste Par Aarhundreder. Snart har Forbindelsen været afbrudt, og snart har en aaben Kanal forbundet Fjorden med Vesterhavet. Utallige Kommissioner og sagkyndige af alle Arter har til forskellige Tider udtalt sig om de betimeligste Midler til at sikre sig mod Havets Angreb, indtil vi nu er naaet til en Situation, der rigtigt betegnes som i høj Grad faretruende saavel for Tangen som for den nævrende Thyborøn Kanal og Thyborøn By og Havn og for alle de Mennesker og Interesser, som knytter sig hertil.

Derfor fremkommer nu fra den højtærede Minister for offentlige Arbejder det Lovforslag, som vi i Dag har til Forhandling her i Tinget, og som gaar ud paa at lukke Kanalen med en Dæmning i Overensstemmelse med den store Kommissions Forslag I. Forinden har man imidlertid med Rette fundet det nødvendigt at foretage et midlertidigt Sikringsarbejde ved Bygning af Diger langs Tangen paa alle de Steder, hvor Havet efterhaanden i for høj Grad har nærmet sig de bestaaende Sikringsdiger. Disse Arbejder er allerede i Gang og antages at ville koste ca. 6 Mill. Kr. Alle er enige om, at disse Sikringsarbejder er højst paakrævede og bør fremmes med al mulig Kraft. Men hermed hører ogsaa Enigheden blandt Kommissionens Medlemmer op.

Problemerne om Thyborønkanalens Fremtid er, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen paaviste, en Landssag og har saavel erhvervsmæssige som vandbyningstekniske Sider. De første, som drejer sig om Vandstanden i Limfjorden, derunder Havnenes Besejling og Landbrugets og Fiskeriets Stilling, saavel som om Thyborøn Bys og Havns fortsatte Bestaaen og Sikring, Opretholdelsen af Sejlads gennem Kanalen og Havnens Betydning som Nødhavn, er forholdsvis let overskuelige. Af alle de mangeartede Interessenter kastes disse Momenter med stor Styrke i Afgørelsens Vægtsskaal og vurderes hver især efter den Betydning, de paagældende Erhvervsgrupper naturligt tillægger dem. Det er klart, at alle disse Interesser maa nøje undersøges i det kommende Udvalg, og at der bør vises dem det størst mulige Hensyn.

Som Følge af det anførte er det klart,